

розвиток системи ринків і ринкових інструментів, розвиток інформаційної інфраструктури ринку. Україна завдяки своєму потенціалу, значним трудовим ресурсам, ємності внутрішнього ринку є державою із суттєвим простором для інвестиційної діяльності.

Література.

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. / Офіційний сайт. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Удалих О.О. Управління інвестиційною діяльністю промислового підприємства: Навч. посіб. / О. О. Удалих. — К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 311 с.
3. Матвієнко П.В. Покращення інвестиційного клімату - пріоритетне завдання державного управління // Інвестиції: практика та досвід, 2007. - № 1. - С. 10.

РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ЯК ЗАСІБ ПОКРАЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО СТАНОВИЩА КРАЇНИ

Лазаренко О. О., студент

Науковий керівник: Благоразумова О. В., к. е. н., доцент

Харківський торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

Початок ХХІ століття приніс людству, з одного боку, загострення політичної, економічної і соціальної ситуації, з іншого – безпрецедентне зростання інформаційних потоків і удосконалення системи комунікаційних зв'язків. Якщо прагнення до спілкування «з усім світом», бажання отримувати враження і ділитись ними є позитивною тенденцією суспільного розвитку, то яка сфера підприємницької діяльності могла би слугувати базою для поширення цих явищ? На наш погляд, це туристичний бізнес. Розвиток туристичних зв'язків є важливим засобом покращення економіки країн, нормалізації міжнародного становища, зміцнення дружби між народами і поглиблення взаєморозуміння.

Україна має всі об'єктивні передумови для інтенсивного розвитку не тільки внутрішнього і виїзного туризму, але й в'їзного туризму. Країна має вигідне геополітичне розташування в центрі Європи, володіє значним туристично-рекреаційним потенціалом, сприятливим кліматом, багатою флорою і фауною, культурно-історичними пам'ятками світового рівня та розвинутою туристичною індустрією [1].

Надходження від міжнародного туризму нині є однією з найзначніших складових так званого невидимого експорту (invisible export). У 2015 році Україну відвідали 12 428 286 осіб (без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції). Усі вони витратили власні заощадження на вітчизняному ринку товарів і послуг, поповнюючи бюджет країни. Порівнюючи туристичні потоки 2015 року, насамперед, кількість іноземних туристів, які відвідали Україну (15 159 осіб), і кількість туристів-громадян України, які виїжджали за кордон (1 647 390 осіб), можна отримати різницю на користь виїзного туризму у розмірі 1 632 231 особи [2].

Статистичні дані свідчать не тільки про значне перевищення кількості туристів-громадян України, які виїжджали за кордон, але й про негативну динаміку кількості іноземних туристів (17 070 осіб у 2014 році проте 232 311 осіб у 2013 році) [2]. Таке різке скорочення бажаного туристичного потоку викликано об'єктивними і суб'єктивними причинами, але з точки зору економіки це – упущені вигоди, неотримані доходи, закриті робочі місця та, безумовно, недооцінений і невикористаний повною мірою туристичний потенціал країни.

В Десятій Гаазькій декларації з туризму туристична індустрія розглядається як феномен, який охоплює діяльність підприємств усіх сфер народного господарства, зокрема соціокультурної сфери. Загалом за оцінками Всесвітньої ради з подорожей і туризму (WTTC – The World Travel & Tourism Council) у 2016 році очікується збільшення витрат на туризм у світі приблизно на 0,6 % для категорії «відпочинок» і зменшення на 0,2 % – для категорії «ділові поїздки» (рисунок 1) [3, с. 94].

Туризм – наймасштабніше явище з усіх інших переміщень великих груп людей, що мали місце в попередній історії людства. Представники розвинутих країн привозять чи малі суми грошей у країни, які розвиваються. Це сприяє створенню великої кількості робочих місць в індустрії туризму і суміжних галузях, підвищуючи економічний рівень життя.

Слід зазначити, що розвиток туризму не самоціль, а важливий елемент загальної стратегії соціально-економічного і духовного поступу країни. Концепція сталого розвитку стосується не лише економічного зростання, соціального прогресу та охорони

навколишнього середовища. Вона має також етичний та культурний виміри [4, с. 59]. Туризм стає об'єктивною потребою сучасної цивілізації, задовольняючи бажання людства мати доступ до світових скарбів і пам'яток мирним шляхом [5].

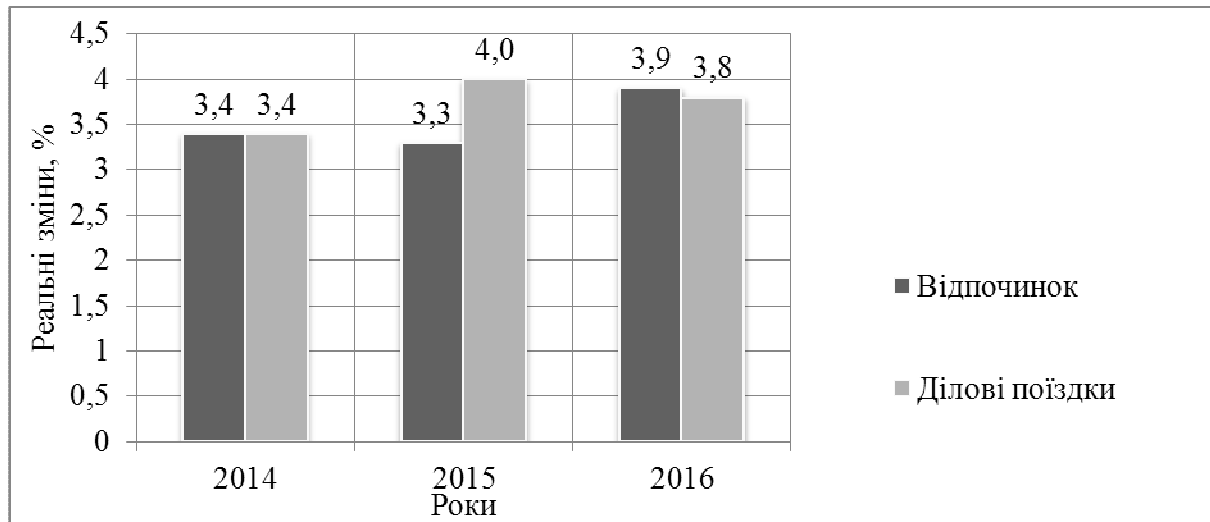

Рисунок 1 - Зміни витрат на туризм у світі

Збудувати ефективну систему виробничих відносин, що спрямована на створення і реалізацію туристичного продукту, отримання конкурентної переваги і прибутку, спроможний лише компетентний фахівець-інтелектуал. Тому «живий» діалог між майбутніми фахівцями з актуальних питань розвитку економіки туризму, зокрема, в форматі науково-практичних конференцій і форумів, сприяє формуванню інноваційного мислення у студентів, які обрали своїм тереном туристичну діяльність.

Таким чином, економіка, що заснована на знаннях (або «інтелектуальна економіка»), створює основу для втілення інновацій і формування конкурентоспроможного продукту на ринку туристичних послуг. Це призводить до підвищення доходів від підприємницької діяльності в сфері туризму. З іншого боку, філософсько-світоглядний підхід до туризму переконує, що цей вид суспільної, групової та індивідуальної діяльності істотно сприяє об'єднанню людей, комунікації та соціалізації особистостей на основі їх ознайомлення з цінностями вітчизняної та світової культур.

Література.

1. Благоразумова, О. В. Державна економічна політика та інвестиційна привабливість сфери туризму // Інвестиції: практика та

досвід. — Наук.-практ. журнал. — К. : Вид-во «ДКС Центр», 2014. — № 8. — 2014. — С. 17-21

2. Статистична інформація [Електронний ресурс] / Держ. ком. статистики України. — Електрон. дан. — Офіц. веб-сайт. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

3. Промисловість. Світ у цифрах // The Economist. Тиждень — Світ у 2016. — Український випуск. — С. 94.

4. Туризмологія: концептуальні засади теорії туризму : монографія / Керівники проекту: доктор філософських наук, професор, член-кореспондент НАН України В. С. Пазенок, доктор педагогічних наук, професор В. К. Федорченко. — К. : Видавничий центр «Академія», 2013. — С. 59.

5. Кукина, З. Дороже денег / Зинаида Кукина, Сергей Иванов // Инвестгазета. — 2014. — № 5. — С. 6-7.

ПРОБЛЕМИ СПОЖИВЧОГО КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Осадчук А. П., студентка

*Науковий керівник: Прихно І. М., к.е.н., доцент
Черкаський державний технологічний університет*

В останні роки в більшості країн світу намічена динаміка зростання потреб людини. За даними статистики, темпи приросту потреб людини значно переважають темпи приросту доходів домогосподарств. Розрив між ними покривається, в основному, споживчим кредитуванням, яке відіграє значну роль не тільки у забезпеченні соціальних потреб населення, а й впливає на розвиток економіки країни в усіх сферах, починаючи від виробництва та реалізації товарів та послуг до функціонування окремих ланок фінансової системи, в тому числі й державного бюджету.

На сьогоднішній день на ринку споживчого кредитування існує низка невирішених проблем, які мають місце з початку фінансової кризи. У докризовий період споживче кредитування розвивалося швидкими темпами. Темпи росту обсягів споживчих кредитів перевищували темпи росту реальної заробітної плати та доходів населення.

Частка споживчих кредитів у загальному обсязі кредитного портфеля станом на 01.10.2014 р. склала 26,75 %, причому 57,33 % всіх споживчих кредитів були надані в іноземній валюті [1].